

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11599

гр. София, 24.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **1464** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/.

Образувано е по жалба на А. И. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н. С. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM- 1839015/25.01.2026г, издадена от младши автоконтрольор при СДВР, отдел Пътна полиция, с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДВП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С молба от 13.03.2026г., жалбоподателят претендира да бъде спряно предварителното изпълнение.

С молба – уточнение от 23.03.2026г. , жалбоподателят сочи, че се грижи за болния си дядо, живущ в [населено място] махала, [община], област С. З. и е единствения му роднина в страната, който може да полага грижи за него. Дядото на жалбоподателя е в напреднала възраст и е с тежки заболявания, поради което за Н. се налага всяка седмица да пътува до дома на болния си роднина, за да го води на медицински прегледи и да му купува лекарства. С отнемане на СУМПС жалбоподателят е лишен от възможността да изпълнява трудовите си задължения и да обслужва всички възрастния си и болен роднина.

Съдът, след като се запозна с доказателствата, представени с жалбата и административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е оспорил заповедта за налагане на ПАМ, поради което на основание чл. 166, ал. 2 от АПК искането е допустимо. Разгледано по същество е основателно.

В случая с оспореният акт е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "з" гг) от ЗДВП. На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДВП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следва, че е налице административен акт, за който е допуснато предварително изпълнение по силата на закон.

В ЗДВП не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите разпоредби на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал.

4 АПК. Чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Условията на чл. 166, ал. 2 АПК са следните: ако предварителното изпълнение може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Обичайните последиците от приложената ПАМ не могат да обосноват вреди от допуснатото по закон предварително изпълнение на акта, защото се предвижда ПАМ да има такива последици, ето защо следва да се установи настъпване на нови факти и обстоятелства. Съдът намира, че в случая такива нови факти и обстоятелства са налице.

Жалбоподателят е представил Застрахователна полица BG/22/126000352688/26.01.2026 г. за сключена застраховка "Гражданска отговорност" за МПС с рег. [рег.номер на МПС].

С процесната заповед ПАМ е наложена за управление на МПС на 25.01.2026 г., от което следва, че вредните последици от нарушението са отстранени много бързо, каквато е целта на ПАМ. До решаване на спора относно законосъобразността на оспорената заповед не е обосновано жалбоподателят да търпи предварително изпълнение на същата, защото в настоящия случай това ще доведе до значителни вреди за него.

Освен това, от представените по делото доказателства, се установява, че жалбоподателят има дядо на 91 години, който живее извън [населено място] и е с тежко заболяване, освидетелстван с ЕР на ТЕЛК от м. 11.2024г. на МБАЛ „Св. П.“ – [населено място], с което му е определена 80 % ВСУ и чужда помощ. Жалбоподателят посочва, е живее в [населено място] и този факт не е оспорен от ответника. Дори и да се приеме, че от [населено място] до [населено място] махала, област С. 3. и обратно може да се ползва обществен транспорт или лично нает такъв, поради възрастта и заболяването на дядото на жалбоподателя, той не би могъл да използва такъв вид транспорт самостоятелно, а трябва да е придружено от трето лице.. Това неминуемо ще доведе от по-големи разходи в рамките на шест месеца.

Предвид това, ангажиране на заплатен превоз до населеното място, в което живее дядото на жалбоподателя е вероятно да е невъзможно или да е на по-висока цена, предвид далечното разстояние- повече от 200 км. Това потвърждава, че финансовите разходи на жалбоподателят значително ще се увеличат. От изложеното съдът приема, че допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на оспорената заповед ще нанесе значителна вреда на жалбоподателя.

Освен това, видно от съставения АУАН Серия GA № 4065717 от 25.01.2026г. при съставянето му освен СУМПС на жалбоподателката са отнети и 2 бр. рег. табели и СРМПС №[ЕИК]. Съдът намира, че държавната принуда в конкретния случай, насочена едновременно срещу МПС и срещу водача, се явява прекомерна и непропорционална. Обществения интерес е защитен, като с отнемане на регистрационните табели и СРМПС, нерегистрираното превозно средство е спряно от движение. Същевременно държавната принуда по отношение и на жалбоподателя, се явява непропорционална, доколкото с това МПС не може да се извърши повторно нарушение, същото е спряно от движение, а с оглед твърденията на Н. и представените доказателства за необходимостта му придвижване, във връзка с ангажимента му към дядото, отнемането и на СУМПС, в допълнение към отнетите табели и СРМПС, по същество причинява на същото значителна вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 от ЗДвП.

Налице са предвидените основания в чл. 166, ал. 2 вр. ал. 4 АПК, поради което искането за спиране изпълнението на оспорената заповед е основателно и следва да се уважи.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 3 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 7-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM- 1839015/25.01.2026г, издадена от младши автоконтрольор при СДВР, отдел Пътна полиция, с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гГ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: